

Familie HAEN – VAN DE VOORT Een middenstandsgezin

Henk Haen

De klant is koning

Bakkers in Udenhout

De naam Haen is in Udenhout sinds het huwelijk van Henri Haen verbonden met het beroep van bakker om de mensen, vooral de burgers, van hun dagelijks voedsel te voorzien. Maar wel met enige variatie in de broodsamenstelling zoals wit-, bruin-, melk-, volkoren-, rogge-, krenten- en sukadebrood. Daarnaast was er peperkoek, speculaas en beschuit. Sommigen leverden ook nog taarten, gebak, eierkoeken, koekjes en chocola. Er was sprake van een grote mate van concurrentie. Veel boeren hadden hun eigen bakhuisje en zorgden grotendeels voor zichzelf. Alleen voor het luxebrood, zoals krentenbrood, sukadebrood, broodjes, beschuit en peperkoek, had men de bakker nodig. De grote instelling Huize Assisië bezat ook een eigen bakkerij. De bakkers maakten door de verspreide klantenkring lange dagen door weer en wind. Door de concurrentie gedreven zochten alle bakkers naar meer omzet dan alleen de broodbezorging. Sommigen hadden een klein kruideniersbedrijfje, anderen bezorgden ook brood in andere plaatsen als Oisterwijk, Helvoirt, Berkel-Enschot, Loon op Zand en Tilburg. De klant was koning en bijna alles werd thuisbezorgd. Een andere manier om iets aan het inkomen te doen was het bakken van luxere artikelen zoals koekjes en gebak. Enkele kozen voor specialisatie. De gebroeders Van de Ven ontwikkelden zich tot een koekfabriek van ontbijt-, sukade- en kandijkoeken, met klanten door heel Nederland. Tinus Boom specialiseerde zich in beschuit. Voor speciale gelegenheden werden er speciale broodjes gebakken, zoals broodhaantjes met Palmpasen als symbool voor vruchtbaarheid en het zien aankomen van het licht en Hubertusbroodjes die op het feest van de heilige Hubertus werden gezegend en gegeten als preventiemiddel tegen hondsdolheid. Broodjes in de vorm van een krakeling werden bij een begrafenis opgediend als een symbool voor opstanding en eeuwig leven. Zo'n krakeling staat ook op de grafzuil van Joh Haen, gemaakt door Leo Bäumlner.

Drie standen

Vroeger was de bevolking van een gemeenschap verdeeld in drie standen: boeren, arbeiders en middenstand. Daarboven stonden natuurlijk nog de pastoor, de notabelen en de adel. De boeren werkten op het land, de arbeiders in de fabriek of anderszins voor een baas en de middenstander probeerde in zijn onderhoud te voorzien door een product of dienst te verkopen. Al dan niet zelf geproduceerd. Ook qua leefomgeving kon men vroeger deze standen redelijk onderscheiden. De boeren woonden en werkten logischerwijs in het buitengebied, de arbeiders woonden in huisjes aan de rand van het bebouwde dorp, de middenstand woonde zoveel mogelijk in het dorp langs de belangrijkste doorgaande wegen. De middenstand kwam toch het dichtst bij wat we nu burgers zouden noemen, het heette niet voor niets de MIDDENstand, altijd lonkend naar het niveau van de dokter of die nette jonkheer.

Middenstandsvereniging

In de tijd vóór de supermarkten was er in een dorp als Udenhout veel middenstand: de bakker, de slager, de kruidenier, de schoenmaker etc. En net als andere standen, verenigde ook de middenstand zich in standsorganisaties zoals de RK Middenstandsvereniging en de Jonge Middenstand. In Udenhout kwamen deze bijeen in het Bondsgebouw, ook Pauluszaal genoemd, en als organisatie werkte men veel samen met “grote broer” de middenstandsvereniging van Tilburg. Het bijbrengen van kennis was erg belangrijk. Dit deed

men door middel van lezingen over bijvoorbeeld de nieuwste belastingzaken. Zoals andere standsorganisaties zorgde de middenstandsvereniging voor retraites naar Loyola in Vught. Voor de broodnodige ontspanning. Natuurlijk doorspekt met de RK-gedachte.

Tevens organiseerde de middenstandsvereniging jaarlijks zogenaamde tentoonstellingen in de Pauluszaal. Tijdens deze tentoonstellingen hadden de middenstanders mooi opgetuigde stands waar de Udenhouters langs konden lopen en kennis konden nemen van nieuwigheden en zich konden vergapen aan mooie dingen of lekkernijen. De nieuwste stofzuiger of radio, mooi suikergoed of die ene blitse fiets. Een ideale manier van klantenbinding en reclame.

Tegelijkertijd met de middenstandsvereniging bestond ook de winkeliersvereniging. Niet alle middenstanders waren immers echt winkelier, denk aan een smid of een loodgieter. De middenstandsvereniging was er meer op gericht om op te komen voor de rechten van de stand en de stand als geheel te ondersteunen en hogerop te brengen. De winkeliersvereniging was een samenwerking tussen enkele winkeliers in Udenhout om spaaracties en bijvoorbeeld sinterklaas-acties te organiseren. De eerste versie van de winkeliersvereniging werd in 1935 al opgedoekt. Om jaren later weer springlevend terug te komen.

Een middenstandsgezin

Opgroeien in een middenstandsgezin stond geheel in het teken van “de zaak”. We nemen hierbij als voorbeeld van het gezin van Frans Boom en Annie Verzijden in de jaren '50. De familie Boom had sinds 1898 een bakkerij aan de Slimstraat. Daarvóór nog maakten en verkochten ze schoenen aan de Groenstraat. De familie Boom is vanaf midden 19^e eeuw met recht een middenstandgezin te noemen. In de jaren 1950 en 1960 was bakker Frans Boom altijd hard aan het werk of aan het slapen. Tijd voor veel meer was er niet. Moeder Annie stond in de winkel en organiseerde alles omtrent het huishouden, de zakenrelaties en natuurlijk de klanten. De klantenkring was heilig voor een middenstander. Zijn inkomen hing ervan af en daarmee de toekomst van zijn gezin. Alles werd er gedaan om klanten binnen te halen en om ze tevreden te houden. Tinus Boom, de broer van Pieter Boom was begin 1900 beroemd om zijn beschuit. De kinderen moesten in hun vrije tijd meehelpen met het rondbrengen van brood (het toeren). Klanten woonden veelal in het buitengebied en soms in Oisterwijk. De kinderen fietsten dan na school met brood rond. Ook in de hoogtijdagen van het jaar als Pasen en Kerstmis werd het hele gezin aan het werk gezet om de bestellingen tijdig bij de juiste mensen af te kunnen leveren. Ook was het heel normaal in middenstandsgezinnen om kinderen naar kostschool te sturen. Frans Boom zelf had in Reusel op kostschool gezeten en enkele van zijn kinderen gingen naar de Catharinenberg in Oisterwijk. Bij de middenstandsfamilie Haen was het niet anders. Zo ging Truus Haen naar Boxtel, Henk Haen naar Oss voor de mulo. Voor een beroepsopleiding gingen Wim Haen naar Voorhout, Jan Haen naar Ossendrecht en Maria Haen naar Nijmegen. Piet en Jos gingen naar de frateropleiding.

Imago

Een middenstandsgezin, vooral de moeder, was erg bezig met hoe de mensen of het dorp tegen hen aankeken. Het imago van het gezin mocht door niets geschaad worden. Het zou maar eens klanten kunnen kosten. De kinderen kregen nette kleren aan zodat ze voorbeeldig in de kerk zaten, maar niet té mooi want het was toch geld van de klanten. Niet alleen om nieuwe klanten te winnen (lees over te laten lopen van de concurrentie) maar ook om te ontspannen, zaten de middenstanders en soms enkele van hun kinderen bij allerlei mogelijke verenigingen: een gilde, een zangkoor, een toneelvereniging. Vaak werd daarbij wel enigszins rekening gehouden met de families die al bij een bepaalde vereniging zaten. Uiteindelijk hing Udenhout toch aan elkaar van families die wel of niet iets met elkaar hadden.

Een mooi voorbeeld is dat bakkerszoon Wim Haen, de broer van Joh Haen, de eerste voorzitter was van de in bakkerij Boom opgerichte voetbalvereniging Sport Staalt Spieren (R.K.S.S.S.).

De familienaam Haen

De Udenhoutse familie Haen is van oudsher afkomstig uit het Nederrijng gebied, vooral uit Limburg. De naam werd geschreven als Haan (Limburg) of Hahn (Duitsland). De e in de naam Haen is een verlenging van de a, zoals in het Latijn gebruikelijk is. Het is een van de vele varianten op de naam die in de loop van de tijd zijn ontstaan, zoals Han, Hanne, Hano, Haane, Hain, Hayn, Haantje, Haentjes, Haenen, Hans, Hannes en Haans.

De oorsprong van de naam kan natuurlijk het dier de haan zijn, een dier dat wordt vereenzelvigd met 'vroeg uit de veren', dat een karakteristiek kan zijn geweest voor een van de voorvaders.

De oorsprong kan ook een patroniem zijn, een afleiding van de voornaam Johannes, Hannes, Han, Haan. In dit geval heeft de naam Haan de betekenis van 'genadig zijn'.

De naam Haen met tussenvoegsel de, den, ten, van en van de komt vaker voor dan de naam zonder tussenvoegsel.

Bij het Meertensinstituut is geregistreerd dat de familienaam Haen in 1947 88 keer voorkwam en in 2007 175 keer, vooral in Midden-Brabant, het westen van Zuid-Limburg en in de steden Amsterdam en Rotterdam. In 1947 woonden er 33 personen met de naam Haen in Brabant, waarvan 18 in Tilburg en 11 in Udenhout.

Een familiewapen

Het is niet bekend of er enig verband tussen de Udenhoutse familie Haen en de familie Haan uit Xanten, oorspronkelijk afkomstig uit Gelderland. Deze familie heeft een familiewapen met een kraaiende haan en de tekst "Zolang ik leef zal ik kraaien". Dat wordt door de Udenhoutse Haen wel herkend.

De stamhuizen

Bakkerij aan de Slimstraat 20

Het Udenhoutse verhaal begint met Jan Adolph Haen, in 1834 geboren aan de Amsterdamse Prinsengracht, die 1 jaar oud met zijn ouders meeverhuisd naar Aalten en 9 jaar oud met zijn vader en stiefmoeder meeverhuisd naar Neerbosch-Hees bij Nijmegen. Hij gaat in 1855, 21 jaar oud, in Helvoirt bij een horlogemaker in de leer. Hij woont er op kamers bij de kleermaker Johannes Pijnenburg aan de Achterstraat 202.

Jan Adolph Haen komt, 23 jaar oud, op 7 april 1857 naar Udenhout en gaat inwonen bij Adriaan van den Bosch, de koperslager in de Slimstraat A 3 (waar anno 2018 een advocaat en een slijterij zijn gevestigd). Broer Gerardus van den Bosch was vier jaar eerder, in augustus 1853, verhuisd naar Boxmeer, waar apotheker Johannes Antonius Haen, de halfbroer van Jan Adolph, woonde. Deze halfbroer had in Boxmeer zijn vrouw leren kennen en had zich daar gevestigd. Zo kon het contact met de Udenhoutse familie Van den Bosch zijn ontstaan. Gerardus heeft Jan Adolph in contact gebracht met zijn broer in Udenhout.

Jan Adolph trouwt met de Udenhoutse Maria Elisabeth Leijten, de dochter van een timmerman in de Kreitenmolenstraat. Hij koopt het huis van zijn schoonvader als hij gaat trouwen. Dat is Kreitenmolenstraat 24. Ze krijgen 11 kinderen, zes jongens en vijf meisjes, Henri Haen is de zevende. De moeder sterft in het kraambed op 38-jarige leeftijd. Na het overlijden van zijn vrouw in 1877, worden alle kinderen bij andere gezinnen onder gebracht. Henri wordt als pleegkind opgenomen bij de familie van leerlooier Willem van den Bosch en

zijn zus Marie aan de Slimstraat nr. 24 (waar anno 2018 een makelaar en een kapsalon hun zaken doen) en blijft dus in Udenhout wonen.

Henri krijgt een bakkersopleiding door in te wonen en te werken bij bakkers. Hij gaat in juni 1887, hij is dan 14 jaar, naar Zaltbommel en komt 8 jaar later in augustus 1895 terug. Hij gaat dan wonen en werken bij brood- en banketbakker Aloysius Franciscus Verschuuren – Herculeijns in Tilburg, een gezin met uiteindelijk 8 kinderen, in de Heuvelstraat. Pas in oktober 1902, hij is dan 29 jaar en vlak voor zijn huwelijk, komt hij officieel terug naar Udenhout. De keuze voor het bakkersvak zal leiden tot drie generaties bakkers.

Door de band die was ontstaan met de familie Van den Bosch is er in 1901 besloten voor Henri en Wilhelmina van de Voort een huis met een brood-, koek-, beschuit- en banketbakkerij te bouwen op het eigen terrein van Van den Bosch, vlak naast de looierij richting kruispunt. De hinderwetvergunning werd aangevraagd door Maria Cornelia van den Bosch voor een houtgestookte oven.

Henri trouwde met Wilhelmina van de Voort en kreeg zeven kinderen en een pleegkind. De familie Haen leverde de vier broers die bakker werden en een dochter die met een bakkerszoon trouwde. Dat er nog Haenen in Udenhout wonen is dus te danken aan het pleegouderschap van de familie Van den Bosch.

Bakkerij 'De Welvaart' aan de Groenstraat 27

De oudste zoon Joh Haen was als eerste stamhouder en als oudste, bestemd om de bakkerszaak over te nemen. Hoewel hij liever had willen studeren en onderwijzer wilde worden, moest hij van zijn vader, omdat hij de oudste was, ook bakker worden. Zijn interesse lag bij muziek en religie. Joh Haen zat in augustus 1930 in het bestuur van de patronaatscongregatie. Hij haalde in 1931 het zangersdiploma van de Nederlandse Gregoriusvereniging voor kerkelijke muziek. Hij was in 1935 secretaris-penningmeester van de R.K. Middenstandsvereniging die eens per maand een cursus gaf in liturgie, economie en techniek. Muziek was voor Joh van grote betekenis. Hij speelde piano en dirigeerde bij het koor van de meisjescongregatie. Daar leerde hij zijn vrouw Cor Boom kennen. Zij ging van 1926 tot 1931 naar kostschool Mariëngaarde in Aarle-Rixtel, waar O.L. Vrouw als zetel der wijsheid wordt vereerd, om het mulodiploma te halen. Omdat zijn aanstaande schoonvader Pieter Boom ook een bakkerij heeft, komt Joh vlak voor de Tweede Wereldoorlog in deze bakkerij in de Groenstraat terecht. Joh en Cor nemen in 1936, na hun huwelijk, de bakkerij van vader Pieter Boom over en geven deze de naam "De Welvaart". Ze krijgen 9 kinderen, waarvan er één bakker wordt. Joh is creatief in het maken van decoratieve suikerwerken voor de etalage.

Uit zijn oorlogsdagboek blijkt dat hij in mei 1940 een oproep voor de landsverdediging bij de Artillerie ontvangt en zijn legeronderdeel ging met paarden en een enkele auto via Sint-Michiëlsgestel naar Beesd en Schelluinen onder veel luchtvuur. Vanwege gebrek aan wapens werd alleen hij teruggeplaatst naar Sint-Michiëlsgestel. Zijn collega's zijn gesneuveld.

Muziek was zijn leven en zorgde voor ontspanning, onder andere door dirigent te zijn van het kerkkoor van de Sint-Lambertusparochie. Tevens was hij bestuurslid van de fanfare 'Moed en Volharding' en zong hij bij het mannenkoor. Joh was een rustige, introverte man, die hard werkte, soms las en op zondag graag alleen door de bossen wandelde. Naar de gewoonte van die tijd, rookte hij regelmatig sigaren, pijp en soms shag. Hij maakte een reis naar Rome met het kerkkoor. Hij ging regelmatig op retraite in huize Loyola van de Jezuïeten in Vught. Toen hij wegens vermoeidheidsklachten op aandrang van zijn huisarts in 1958 op vakantie ging naar familie in Amsterdam, was het zijn eerste en tevens zijn laatste vakantie. In een ziekenhuis in Amsterdam werd longkanker geconstateerd en hij overleed drie weken later.

Oma Boom – Smeijers woonde tot haar dood in haar eigen huis en zorgde voor de was en het koken. In de bakkerij werd van 's morgens 4 of 5 uur en tot 's avonds laat gewerkt. In de

huiskamer werd 's avonds regelmatig de administratie gedaan. De kerkelijke feestdagen waren geen feestdagen maar lange werkdagen en verlangen naar rust. Het brood en gebak werd thuisbezorgd met bakfiets, mandfiets, fiets, paard en kar, en later met de auto. Ook de kinderen werden regelmatig ingeschakeld.

Na het overlijden van Joh nam zoon Wim, die juist zijn bakkersopleiding had afgerond, de zaak over en verhuisde Cor Haen – Boom met zes kinderen naar Tilburg. Ze miste niet alleen haar man en haar huis, maar ook vele contacten met de Udenhoutse mensen.

Wim Haen, geboren in Udenhout op 29 oktober 1939, zoon van Joh Haen, brood- en banketbakker en fabrikant van bakproducten, nam na het overlijden van zijn vader in 1958 noodgedwongen de werkzaamheden in de bakkerij over en kocht het huis en de winkel in 1967. Hij huwde te Ulicoten op 23 juli 1963 met Martha Remeijssen en kreeg twee zonen die geen bakker werden. Hij overleed te Udenhout in 1991, 51 jaar oud. Hij was een creatieve vakman die afbakproducten ontwierp en in de markt zette, via zijn onderneming "Haen bakprodukten" waarvoor hij in 1983 een bedrijfshal bouwde aan de Nijverheidsweg 29 op het industrieterrein. Hij hield regelmatig presentaties voor huisvrouwen. In de laatste jaren van zijn leven liet hij zijn schilderstalent zien met sfeervolle landschappen. Hij was actief in het bestuur van de Koninklijke Harmonie en van de Scouting.

Volop bakkers in de familie

Antoon Haen was banketbakker en had een zaak in Amsterdam. In zijn bakkerij was hij creatief in het maken van suiker- en chocoladewerken.

Jos Haen was bakker en trouwde net als zijn broer Piet met een dochter van de slagersfamilie Dankers, met Annie. Na de geboorte van het eerste kind Willemien, verongelukte hij met zijn motor bij het monument met de draak in 's-Hertogenbosch. Annie hertrouwde met bakker Kees van der Aa en opende een zaak in de Kreitenmolenstraat.

Bert van de Ven, zoon van de bakker Gerardus van de Ven met een bakkerij achter de Rode Leeuw, huwde met Truus Haen, dochter van Henri Haen. Bert heeft nog een aantal jaren in de bakkerij geholpen nadat zijn vader overleed die een medeoprichter was van de coöperatieve bakkerij D.E.S. (Door Eendracht Sterk). Na enkele jaren bij D.E.S. ging hij studeren. Hij werd griffier te Arnhem en woonde in Velp bij Arnhem.

Piet Haen was de vierde bakker en de jongste in het gezin. Hij huwde met Doortje Dankers. Ze krijgen 8 kinderen, waarvan 4 jongens. Hij was in 1937 ondervoorzitter bij de oprichting van de Katholieke Jonge Middenstands Vereniging in Udenhout. Piet was actief in de politiek in Udenhout en was gemeenteraadslid in 1946-1949, 1953-1962 en 1966-1966. Tevens was hij medeoprichter van de harmonie "moed en Volharding Cecilia", de fusie van de harmonieën 'Moed en Volharding' en 'Cecilia'. Piet nam het bedrijf van zijn broer Jos aan de Slimstraat 20 over en hij veranderde bakkerij 'Het Haantje' in een automatiekbedrijf. Het bedrijf is na zijn overlijden overgenomen door zijn zoon Jan.

Jan, de zoon van Piet Haen, is geboren in 1956 en bouwde de automatiekzaak van zijn vader in de Slimstraat uit tot een cafetaria. Jan verbouwde het hele pand naar de eisen van deze tijd. Jan is wel te vinden voor een geintje in carnavalstijd. Zo was hij eens de bruidegom op de boerenbruiloft. In de carnavalsoptocht van dat jaar liep hij mee als "Frietboer zoekt vrouw".

Zijn oudste broer Harry (1950) begon een cafetaria in Tilburg.

Familieverhalen

Inboedelbeschrijving uit 1837

De zoon van Petrus Josephus Haen, Antonius, zet aanvankelijk de zaak van zijn vader in Amsterdam voort. Hij trouwt drie keer, in eerste huwelijk in 1820 te Amsterdam met

Catharina Hesseling, die in 1829 is overleden. Antonius plaatste een krantenbericht: *Heden trof mij de gevoeligste slag mijnes levens, daar het den Almachtigen God behaagde mijne dierbare Echtgenoot Catharina Elisabeth Hesseling in den ouderdom van 39 jaar tot zich te roepen. Eene heevige zenuwziekte van 14 dagen maakte een einde aan haar voor mij zoo dierbaar leven, mij nalatende twee kinderen, te jong om haar verlies te betreuren.* In zijn winkel ontmoet Antonie vervolgens Maria Lurvink, afkomstig uit de Achterhoek en in Amsterdam werkzaam als dienstbode. Hij trouwt haar op 5 november 1829. Zij is de moeder van de stamhouder Jan Adolph Haen. Na hun tweede kind krijgt Maria te veel heimwee en het gezin verhuist naar de Achterhoek, naar haar geboortedorp Aalten. Daar krijgen ze nog twee kinderen. Bij de laatste overlijdt Maria in het kraambed. Antonius trouwt nog een derde keer, met de 29 jaar jongere Johanna Aalders, met wie hij nog negen kinderen krijgt (van wie er drie jong overlijden) en met wie hij nog 21 jaar getrouwd bleef. Johanna overlijdt in 1859, 48 jaar oud. Antonius sterft drie jaar later, 78 jaar oud. Het jongste nog levende kind van het grote gezin is dan 10 jaar oud.

Bij het overlijden van Maria Lurvink, de moeder van de stamhouder Jan Adolph Haen is een inventaris van de inboedel opgemaakt. Mooi te zien wat voor spullen een gezin in 1837 zoal had. De totale waarde bedroeg 2.702 gulden, in de tijd dat een arbeider 12 gulden per week verdiende.

De inboedel:

- Op zolder, een hobbelpaard, erwten en bonen, bonenstaken, een tuinbank, hooi en een mangel.
- Op de bovenkamer links, een altaartje, een bureau, een ladekast, een bedpeluw, drie kussens en twee zilveren brillen.
- Op de bovenkamer rechts, een Engelse lamp, een wiegenkleed, boekweit en rogge.
- In de voorkamer, een Moeder-Godsbeeld, een glazen stolp, een ladekast, een kabinet, zes nachtmutsen, kinderdoopgoed, katoenen stof, twee schorten en dertig *neteldoekse* doeken.
- In de slaapkamer achter de voorkamer, een hemelbed en een kruisbeeld.
- In de gang, een barometer, een staande klok, een kachel, een klein kabinetje, een groot en acht kleine schilderijen, een spiegel, een uittrektafel, een tabakskistje en twee lakense jassen.
- In een slaapkamertje, twee ledikantjes en twee bedden.
- In de kelder, aardappels, een baktrog, een ton met zuurkool, een ton met bonen en een pot met boter.
- In de keuken, twee koperen koffieketeltjes, een vijzel, een doofpot, een plooiijzer, een poffertjespan, een koffiezetter en een koperen koffieketel.
- Op de deel, een partij turf en hout en een zak met meel.
- Op de opkamer, een ladekast, een sierkastje, zes stoelen, een leuningstoel en een kastje, vier schilderijen, vier omslagdoeken, een shawl, twee schoudermantels, een spiegel, een theeservies, twee slaapmutsen, een vloerkleed, een carpet en een loper.
- Op de slaapkamer daarachter, een ledikant, een wastafeltje, een lessenaar, zes schilderijtjes, een witte chocoladeketel, een sauskom, twee zoutvaten, een blauw theeservies, een zwartverlakte koffiekkan, twintig bier- en wijnglazen, twee zijden japonnen, vijf katoenen japonnen, een mansrok, jas, pantalon en twee vesten en een partij oude boeken.
- Op een zoldertje, juwelen, twee kerkboeken met gouden slot, een kerkboek met een zilveren beslag, een gouden horloge, een zilveren horloge, twaalf zilveren eetlepels en vorken, een suikerstrooier, een naaldenkoker, twee bonbonsdoosjes en enig zilveren kinderspeelgoed.
- In de stal, twee geiten, stro, een kinderwagentje en een kruiwagen.
- Uitstaande schulden: schoolgeld, medische hulp, kostgeld, geleverde blauwe japonnen en de begrafeniskosten.

Naar Amerika

Enkele Haenen hebben hun heil gezocht in Amerika, het land van de beloften.

Op 2 april 1657 komt Jacob Hendricksen Haen aan in New York. Of hij direct familie is, weten we niet. Dat weten we wel van drie kinderen Haen die in 1894 met hun moeder naar Amerika emigreren *vanwege de armoede in de Achterhoek*. Het betreft de echtgenote van de oudste broer van Jan Adolph Haen, de eerste Udenhoutse Haen, en haar drie kinderen John, Bernardus en Regina, aanvankelijk naar Campbelsville, waar moeder in 1910 overleed en vanwaar de kinderen uit huis zijn gegaan. John (bakker) woonde in Princeton Gibson Country, Bernardus (bakker) in Lebanon Kentucky en Regina met haar man Henr Fonzen (glasslijper) in Chicago Illinois. In 1933 woonde ook hun zus de weduwe Antonia Verhijl – Haen in Amerika, bij haar oudere broer in Princeton Indiana.

Zuster Wender

Zuster Alice Wender is geboren te Budapest op 22 december 1904, dochter van een Hongaarse internist. Ze kwam in juni 1920 als vluchteling voor het communisme via Wenen naar Udenhout. Alice is door de familie Haen als pleegkind aangenomen. Ze werd kraam- en wijkverpleegkundige. Ze woonde samen met verpleegster Victoire Buijs aan de Kreitenmolenstraat 2. Alice mocht 101 jaar worden en overleed op 6 januari 2006.

De stamreeks Haen

- I. Jan Haen (Nieuwenhagen, 1625->1671)
- II. Antonius Haen (Nieuwenhagen, 1645-1690) x Margaretha Rheumkes
- III. Johannes Haen (Nieuwenhagen, 1675-1748) x Maria Scheeren
- IV. Antonius Haen (Nieuwenhagen, 1705-1793) x Helena Hansen
- V. Petrus Josephus Haen (Nieuwenhagen, 1759-1827) x Anna Catharina Ritzen
- VI. Antonius Haen (Amsterdam, 1782-1860) x (2e huwelijk) Maria Elisabeth Lurvink
- VII. Joannes Adolf Haen (Amsterdam, 1834-1911) x Maria Cornelia Leijten
- VIII. Hendricus Josephus Haen (Udenhout, 1873-1942) x Wilhelmina Maria van de Voort

Het gezin van Henri Haen en Wilhelmina van de Voort

	Naam	Geboren	Huwelijk	Overleden
1	Johannes Hermanus Josephus (Joh)	7 april 1905 Udenhout	Cornelia (Cor) Boom	14 augustus 1958 Udenhout
2	Gertruda Josephina (Truus)	8 juni 1907 Udenhout	Lambertus (Bert) van de Ven	14 mei 1990 Velp
3	Adolf Antonius (Toon)	31 mei 1908 Udenhout	Everdina (Dina) Rietveld	3 februari 1997 Amsterdam
4	Wilhelmus Cornelis (Wim)	27 januari 1910 Udenhout	Dympna (Diny) Schalken	9 september 1994 Arnhem
5	Maria Johanna Antonia (Riet)	21 februari 1911 Udenhout		7 september 2004 Tilburg
6	Adrianus Josephus (Jos)	30 maart 1912 Udenhout	Anna (Annie) Dankers	3 augustus 1947 's-Hertogenbosch
7	Petrus Hendrikus (Piet)	8 september 1913 Udenhout	Theodora (Door) Dankers	23 februari 1983 Udenhout

Familieleden

Piet van Joh Haen

Petrus Johannes Maria Haen (Udenhout 1938-Los Angeles 1994) is de zoon van Joh Haen, wordt in 1961 geprotest bij de Jezuïeten en gaat biologie-psychologie studeren in Cork en behaalt zijn bul in 1967 in de endocrinologie en serologie. Na drie jaar werk in Kenia gaat hij naar de Loyola Marymount University van de Jezuïeten als professor Biologie. Hij treedt uit de orde van de fraters maar blijft een geliefde docent met meerdere onderscheidingen en zijn naam wordt verbonden met een studiefonds voor research in biologie. Hij overlijdt in 1994.

Redemptorist Jan Haen

Johannes Adrianus Henricus Maria Haen (Eindhoven 1944), zoon van Wim Haen, directeur bij Philips, werd priester gewijd bij de orde van Peerke Donders, de Redemptoristen. Hij werd studentenpastor in Pretoria en secretaris van de bisschoppenconferentie in Zuid-Afrika. Terug in Nederland werkte hij als vlootaalmoezenier en was actief in het Werkverband voor homopastores. Hij is ook beeldend kunstenaar en schildert samen met gelovigen kleine kerkjes in diverse landen.